

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1986	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 204

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1676

Καθορισμός των συντελεστών του φόρου προστιθέμενης αξίας και ρύθμιση άλλων θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΦΟΡΟ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Άρθρο 1.

Συντελεστές — Υπολογισμός του φόρου.

1. Ο συντελεστής του φόρου προστιθέμενης αξίας, που επιβάλλεται με το ν. 1642/1986 (ΦΕΚ 125), ορίζεται σε δεκαοκτώ στα εκατό (18%) στη φορολογητέα αξία.

2. Κατ' εξαίρεση, για τα αγαθά και τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα ΙΙ και ΙΙΙ του ν. 1642/1986, ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε έξι στα εκατό (6%) και σε τριάντα έξι στα εκατό (36%), αντίστοιχα.

3. Για τον υπολογισμό του φόρου στις παραδόσεις αγαθών και στην παροχή υπηρεσιών εφαρμόζονται οι συντελεστές που ισχύουν κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν. 1642/1986.

4. Για τα εισαγόμενα αγαθά εφαρμόζονται οι συντελεστές που ισχύουν κατά το χρόνο που λαμβάνεται υπόψη για την επιβολή των δασμών και λοιπών επιβαρύνσεων ισοδυνάμου αποτελέσματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας.

5. Τα μέρη, ξεχωριστά τεμάχια και εξαρτήματα, για τα οποία δεν ορίζεται ιδιαίτερος συντελεστής Φ.Π.Α., υποβάλλονται στο συντελεστή φόρου που προβλέπεται για τις μηχανές, μηχανές—εργαλεία, μηχανήματα και συσκευές για τα οποία προορίζονται, εφ' όσον κατατάσσονται στην ίδια με αυτά δασμολογική κλάση.

Άρθρο 2.

Συντελεστές περιοχής Δωδεκανήσου.

1. Για την περιοχή της Δωδεκανήσου, οι συντελεστές του προηγούμενου άρθρου μειώνονται κατά τριάντα στα εκατό (30%), εφ' όσον πρόκειται για αγαθά τα οποία κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης βρίσκονται στη Δωδεκάνησο και παραδίδονται από υποκείμενο στο φόρο, που είναι εγκατεστημένος στην περιοχή αυτήν. Η ίδια μείωση ισχύει και για τα αγαθά που εισάγονται από το εξωτερικό στην περιοχή της Δωδεκανήσου.

Κατ' εξαίρεση για τα αγαθά του παραρτήματος ΙΙΙ η μείωση ορίζεται σε δεκαπέντε στα εκατό (15%).

Οι συντελεστές που προκύπτουν από την πιο πάνω μείωση στρογγυλοποιούνται στην πλησιέστερη ακέραια μονάδα.

2. Η πιο πάνω μείωση των συντελεστών δεν ισχύει για τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα, τα έτοιμα πετρελαιοειδή και το ηλεκτρικό ρεύμα. Επίσης, η μείωση αυτή δεν ισχύει για την παροχή υπηρεσιών γενικά.

Άρθρο 3.

Συντελεστές έκπτωσης φόρων αποθεμάτων.

Οι κατ' αποκοπή συντελεστές, για την έκπτωση των φόρων, τελών και εισφορών που καταργούνται με τις διατάξεις του άρθρου 57 του ν. 1642/1986 και θα εκπεστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του ίδιου νόμου, ορίζονται σε τέσσερα στα εκατό (4%), για τα αγαθά του παραρτήματος ΙΙ και σε εννέα στα εκατό (9%), για τα αγαθά του παραρτήματος ΙΙΙ και όλα τα λοιπά αγαθά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ

Άρθρο 4.

Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 1642/1986.

Οι διατάξεις του ν. 1642/1986 «για την εφαρμογή του φόρου προστιθέμενης αξίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 125) αντικαθίστανται, τροποποιούνται ή συμπληρώνονται ως εξής:

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για τα ακίνητα, η άδεια κατασκευής των οποίων εκδίδεται από 1 Ιανουαρίου 1988».

1α. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 τροποποιείται ως εξής:

«δ) για τις πράξεις που προβλέπουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 περίπτωση α' του άρθρου 6, η αξία όπως αυτή προσδιορίζεται από τις διατάξεις του νόμου για την επιβολή του φόρου μεταβίβασης ακινήτων, που ισχύουν κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης. Για τις παραδόσεις ακινήτων στον κύριο του οικοπέδου που αναθέτει σε εργολάβο την ανέγερση οικοδομής με το σύστημα

της αντιπαροχής, ως φορολογητέα αξία λαμβάνεται η αξία των κτισμάτων που παραδίδονται σ' αυτόν. Η αξία αυτή προσδιορίζεται όπως πιο πάνω και δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την αξία των ποσοστών του οικοπέδου που μεταβιβάζονται από τον κύριο του οικοπέδου στον εργολάβο κατασκευαστή».

2. Η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 τροποποιείται ως εξής:

«α) Οι τόκοι των επί πιστώσει πωλήσεων, οι τόκοι υπερημερίας, καθώς και τα παρεπόμενα έξοδα με τα οποία ο προμηθευτής επιβαρύνει τον αγοραστή των αγαθών ή το λήπτη των υπηρεσιών, όπως τα έξοδα προμήθειας, μεσιτείας, συσκευασίας, ασφάλισης, μεταφοράς, φορτοεκφόρτωσης, ακόμη και αν αποτελούν αντικείμενο ιδιαίτερης συμφωνίας».

3. Μετά την περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 προστίθενται δύο εδάφια ως εξής:

«Προκειμένου για παραδόσεις αγαθών που διατίθενται σε συσκευασία η οποία επιστρέφεται, η αξία του περιεχομένου και της συσκευασίας αναγράφεται χωριστά κατά συντελεστή φόρου, εφ' όσον υπάγονται σε διαφορετικό συντελεστή.

Αν τα αγαθά διατίθενται σε συσκευασία που δεν επιστρέφεται, εφ' όσον η αξία του περιεχομένου ή της συσκευασίας υπάγεται στον υψηλό συντελεστή φόρου, η αξία αναγράφεται ενιαία και φορολογείται με τον υψηλό αυτό συντελεστή».

4. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 τροποποιείται ως εξής:

«γ) από τα παρεπόμενα έξοδα της εισαγωγής αγαθών, όπως τα έξοδα προμήθειας, μεσιτείας, τόκων, συσκευασίας, φόρτωσης, εκφόρτωσης, ασφάλισης και μεταφοράς μέχρι του πρώτου τόπου του προορισμού τους στο εσωτερικό της χώρας, εφ' όσον και κατά το μέρος που δεν έχουν συμπεριληφθεί στη δασμολογητέα αξία».

4α. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 τροποποιείται ως εξής :

Μετά τη λέξη «συμβολαιογράφους» προστίθενται οι λέξεις «άμισθους υποθηκοφύλακες».

5. Στο άρθρο 19 διαγράφεται η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 και προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής :

«2. Στην εισαγωγή εφημερίδων και περιοδικών αναστέλλεται η είσπραξη του οφειλόμενου φόρου. Ο φόρος αυτός καταβάλλεται, όταν οι εφημερίδες και τα περιοδικά διανέμονται στην Ελλάδα, από τον εισαγωγέα ή, αν δεν υπάρχει εισαγωγέας, από το πρακτορείο διανομής και, σε περίπτωση που δεν υπάρχει ούτε πρακτορείο διανομής, από τον παραλήπτη τους».

5α. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου αριθμείται ως παράγραφος 3.

6. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 21 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Για τη χορήγηση της προβλεπόμενης από το άρθρο αυτό απαλλαγής, ως καθεστώτα της πιο πάνω περίπτωσης θεωρούνται τα ισχύοντα και λειτουργούντα στην Ελλάδα καθεστώτα της τελωνειακής επίβλεψης, του ελεύθερου τελωνειακώς χώρου και των ελεύθερων τελωνειακών συγκροτημάτων».

7. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 29 τροποποιείται ως εξής:

«ε) να τηρεί βιβλία δεύτερης ή ανώτερης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων στα οποία να καταχωρεί, χωριστά κατά συντελεστή φόρου, τις πραγματοποιούμενες αγορές αγαθών και τα ακαθάριστα έσοδα. Ο υποκείμενος στο φόρο που τηρεί βιβλία τρίτης ή τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, κατά τη σύνταξη οποιασδήποτε απογραφής, υποχρεούται να καταχωρεί, χωριστά κατά συντελεστή φόρου, τα εμπορεύσιμα αγαθά και τα αγαθά επένδυσης».

8. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 προστίθεται εδάφιο πέμπτο ως εξής:

«Οι πιο πάνω διατάξεις της περίπτωσης α' εφαρμόζονται ανάλογα και για το στοιχείο με το οποίο θα καταβάλλεται ο βάσει της προσωρινής δήλωσης οφειλόμενος φόρος».

9. Η παράγραφος 4 του άρθρου 31 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση εισαγωγής αγαθών, ο υπόχρεος στο φόρο καταθέτει διασάφηση εισαγωγής ή άλλο τελωνειακό παραστατικό έγγραφο στο τελωνείο εισαγωγής».

10. Το εδάφιο δεύτερο της παραγράφου 1 του άρθρου 32 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στο καθεστώς αυτό δεν υπάγονται οι αγρότες του άρθρου 33, καθώς και οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ακαθάριστα έσοδα κατά ποσοστό τουλάχιστον εξήντα στα εκατό (60%) από χονδρικές πωλήσεις ή εξαγωγές ανεξάρτητα από ποσοστό.

Οι επιχειρήσεις εκμετάλλευσης περιπτέρων, που σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων τηρούν βιβλία πρώτης κατηγορίας, υπάγονται στο καθεστώς του άρθρου αυτού, ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθάριστων εσόδων που πραγματοποίησαν την προηγούμενη διαχειριστική περίοδο».

11. Το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 32 αντικαθίσταται ως εξής :

«γ) στις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ακαθάριστα έσοδα κατά ποσοστό τουλάχιστον εξήντα στα εκατό (60%) από χονδρικές πωλήσεις ή εξαγωγές ανεξάρτητα από ποσοστό».

12. Η παράγραφος 8 του άρθρου 32 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Για την ένταξη μιας επιχείρησης στο ειδικό καθεστώς των μικρών επιχειρήσεων ή στο κανονικό ή στις απαλλασσόμενες επιχειρήσεις λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των ακαθάριστων εσόδων, χωρίς το φόρο προστιθέμενης αξίας, όπως προβλέπεται στον Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων για την ένταξη των επιτηδευματιών σε κατηγορία τήρησης βιβλίων».

13. Η παράγραφος 7 του άρθρου 37 τροποποιείται και συμπληρώνεται ως εξής:

«7. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της περίπτωσης ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 23, ο φόρος προστιθέμενης αξίας των πετρελαιοειδών προϊόντων εκπίπτεται, εφ' όσον ο υποκείμενος στο φόρο τα χρησιμοποιεί είτε ως πρώτη ή βοηθητική ή καύσιμη ύλη για την παραγωγή προϊόντων, η παράδοση των οποίων υπόκειται στο φόρο αυτόν, είτε για την παροχή φορολογητέων υπηρεσιών.

Ο εκπιπτόμενος φόρος εξευρίσκεται με τους κανόνες της εσωτερικής υφαίρεσης.

Στο καθεστώς αυτό δεν υπάγονται οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν παραδόσεις έτοιμων πετρελαιοειδών προϊόντων σε ειδική συσκευασία, η οποία αποτελεί ενιαίο σύνολο με αυτά και δεν επιστρέφεται».

14. Η παράγραφος 8 του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να ορίζεται άλλος οικονομικός έφορος ή δημόσιος ταμίας ή άλλη δημόσια αρχή ή τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, ή άλλος οργανισμός κοινής ωφέλειας ή πιστωτικός οργανισμός, για την παραλαβή των δηλώσεων, καθώς και άλλος οικονομικός έφορος για την επιβολή του φόρου».

15. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 55 προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Οι φορολογικοί συντελεστές του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και για αγαθά, για τα οποία μέχρι 31.12.1986 είχαν κατατεθεί παραστατικά θέσης αυτών σε ανάλωση, δεν

καταβλήθηκαν οι χρεωθέντες δασμοί και λοιποί φόροι και δεν είχαν εξαχθεί από τους τελωνειακούς χώρους μέχρι την ημερομηνία αυτή.

Η ρύθμιση αυτή δεν ισχύει προκειμένου για ταχυδρομικά δέματα, για τα οποία είχαν βεβαιωθεί μέχρι 31.12.1986 οι αναλογούντες δασμοί και λοιποί φόροι».

16. Η παράγραφος 3 του άρθρου 56 τροποποιείται ως εξής:

«3. Για την άσκηση του δικαιώματος έκπτωσης που προβλέπεται από την πιο πάνω παράγραφο 1, οι υποκείμενοι στο φόρο οφείλουν:

α) εφ' όσον τηρούν μέσα στο έτος 1986 βιβλία τρίτης ή τέταρτης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, να κάνουν ποσοτική καταγραφή και αποτίμηση των αποθεμάτων εμπορεύσιμων αγαθών που υπάρχουν στις 31 Δεκεμβρίου 1986, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα αυτού.

Για τα πιο πάνω αποθέματα δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης, κατά το μέρος που η σχέση αποθεμάτων και ακαθάριστων εσόδων του έτους 1986 είναι μεγαλύτερη από τη μέση αυτή σχέση των τριών προηγούμενων ετών. Αν δεν υπάρχει απογραφή και για τα τρία προηγούμενα έτη, η σύγκριση γίνεται με όσες απογραφές υπάρχουν.

Τα πιο πάνω εφαρμόζονται αναλογικά και για τις επιχειρήσεις που έχουν διαχειριστική περίοδο διαφορετική από το ημερολογιακό έτος·

β) εφ' όσον τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, να κάνουν απογραφή, όπως και στην πιο πάνω περίπτωση α', στα τηρούμενα βιβλία ή σε καταστάσεις θεωρημένες από τον οικονομικό έφορο. Οι επιχειρήσεις αυτές, για τις ανάγκες μόνο του Φ.Π.Α., έχουν υποχρέωση να συντάσσουν την πιο πάνω ειδική απογραφή και στις αμέσως επόμενες τρεις διαχειρίσεις. Τα αποθέματα των τριών αυτών ειδικών απογραφών θα δηλωθούν με τις αντίστοιχες ετήσιες εκκαθαριστικές δηλώσεις. Η παράλειψη σύνταξης της ειδικής απογραφής έστω και για μια από τις τρεις επόμενες διαχειρίσεις συνεπάγεται τη μείωση του προς έκπτωση φόρου κατά πενήντα στα εκατό (50%). Οι πιο πάνω επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων δύνανται, αντί απογραφής, να υποβάλουν δήλωση στον αρμόδιο οικονομικό έφορο, στην οποία πρέπει να αναγράφουν χωριστά τις αγορές των εμπορεύσιμων αγαθών του έτους 1986, τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ του παρόντος νόμου και χωριστά τις αγορές όλων μαζί των άλλων εμπορεύσιμων αγαθών. Το προς έκπτωση ποσό του φόρου στην περίπτωση αυτή θα υπολογίζεται στην αξία των αγορών με συντελεστή μηδέν τέσσερα στα εκατό (0,4%) για τα εμπορεύσιμα αγαθά του παραρτήματος ΙΙ και με συντελεστή μηδέν εννέα στα εκατό (0,9%) για όλα τα άλλα εμπορεύσιμα αγαθά, χωρίς τη μείωση της παραγράφου 1.

Από τον πιο πάνω τρόπο υπολογισμού του προς έκπτωση φόρου βάσει των αγορών εξαιρούνται οι επιχειρήσεις που εργάζονται εποχιακά ή αγοράζουν αγροτικά προϊόντα, καθώς και οι επιχειρήσεις οι οποίες λόγω του αντικειμένου των εργασιών τους δεν είναι δυνατό να έχουν αποθέματα».

17. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 56 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την έκπτωση των φόρων υποβάλλεται δήλωση στον αρμόδιο οικονομικό έφορο μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, εφ' όσον προηγείται απογραφή και μέχρι τις 10 Φεβρουαρίου 1987, όταν ο προς έκπτωση φόρος υπολογίζεται με τον τεκμαρτό τρόπο βάσει των αγορών, όπως ορίζεται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου».

18. Η παράγραφος 5 του άρθρου 56 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Το προς έκπτωση ποσό συμψηφίζεται με το φόρο του παρόντος νόμου:

α) μέσα σε τρία (3) έτη από την έναρξη ισχύος του, όταν προηγείται απογραφή ή όταν ο προς έκπτωση φόρος υπολογίζεται με τον τεκμαρτό τρόπο βάσει των αγορών. Το προς έκπτωση ποσό φόρου δεν μπορεί να υπερβαίνει για κάθε φορολογική περίοδο το ήμισυ (50%) του προς απόδοση φόρου. Το ποσό που τυχόν δεν εκπέστηκε μεταφέρεται για έκπτωση στην επόμενη φορολογική περίοδο με τους ίδιους περιορισμούς και στο τέλος της τριετίας εκπίπτεται ή επιστρέφεται εφάπαξ. Ο περιορισμός κατά 50% και η μεταφορά για έκπτωση στο τέλος της τριετίας δεν ισχύει για τις επιχειρήσεις που ενεργούν απαλλασσόμενες πράξεις για τις οποίες παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης,

β) μέσα στο έτος 1988, στην περίπτωση που ορίζεται από τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου 6».

19. Η περίπτωση γ' της παραγράφου 7 του άρθρου 56 τροποποιείται ως εξής:

«γ. Οι ασχολούμενοι με δραστηριότητες που απαλλάσσονται από το φόρο για τις οποίες δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης, καθώς και οι ασχολούμενοι με την παροχή υπηρεσιών».

20. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 7 του άρθρου 56 τροποποιείται ως εξής:

«δ. Οι επιχειρήσεις που ασχολούνται με την εισαγωγή και μεταπώληση καπνοβιομηχανικών προϊόντων ή καπνού σε φύλλα, καθώς και οι καπνοβιομηχανίες για τα αποθέματα καπνοβιομηχανικών προϊόντων για τα οποία, μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1986, αγοράστηκαν ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού».

21. Μετά την παράγραφο 7 του άρθρου 56 προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής και η παράγραφος 8 αριθμείται εκ νέου ως παράγραφος 9:

«8. Στο φόρο προστιθέμενης αξίας υπάγονται και τα εργολαβικά προσύμφωνα ανέγερσης οικοδομών με το σύστημα της αντιπαροχής, τα οποία συντάχθηκαν μετά την 21.8.1986 και η σχετική άδεια θα εκδοθεί μετά την 1 Ιανουαρίου 1988.

Ο φόρος αυτός καταβάλλεται πριν από την έκδοση της οικοδομικής άδειας.

Στην πιο πάνω περίπτωση παρέχεται στον υποκείμενο στο φόρο το δικαίωμα να εκπέσει το τέλος χαρτοσήμου που καταβλήθηκε κατά τη σύνταξη του εργολαβικού προσυμφώνου, από το φόρο που αναλογεί στην αξία των κτισμάτων της αντιπαροχής, όπως αυτή προσδιορίζεται από τις διατάξεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 1642/1986».

Άρθρο 5.

Τροποποιήσεις Παραρτημάτων ΙΙ, ΙΙΙ και IV του ν. 1642/1986.

1. Στις παραγράφους του παραρτήματος ΙΙ του ν. 1642/1986, οι οποίες αναφέρονται στα αγαθά, γίνονται οι πιο κάτω τροποποιήσεις και συμπληρώσεις:

α1) Η παράγραφος 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Κουνέλια κατοικίδια, περιστέρια και ζώα που εκτρέφονται για τη γουνοποιία, ζωντανά (Δ.Κ.ΕΧ 01.06)».

α2) Η παράγραφος 5 συμπληρώνεται ως εξής:

«5. Κρέατα και παραπροϊόντα σφαγίων, βρώσιμα, των ζώων που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 4 αυτού του παραρτήματος (Δ.Κ.01.01 μέχρι 01.04 και ΕΧ 01.06), νωπά, διατηρημένα με απλή ψύξη ή καταψυγμένα (Δ.Κ.02.01 και ΕΧ 02.04)».

β) Η παράγραφος 9 τροποποιείται ως εξής:

«9. Ψάρια νωπά (ζωντανά ή μη), διατηρημένα με απλή ψύξη ή καταψυγμένα, αποξεραμένα, αλατισμένα ή σε άρμη. Ψάρια καπνιστά, έστω και ψημένα πριν ή κατά τη διάρκεια του καπνίσματος. Εξαιρούνται ο καπνιστός σολομός, ο καπνιστός οξύρρυγχος καθώς και τα διακοσμητικά ψάρια ενυδρείου (Δ.Κ. 03.01 και ΕΧ 03.02)».

γ) Μετά την παράγραφο 24 προστίθεται νέα παράγραφος 24α ως εξής:

«24α. Καφές, έστω και καβουρντισμένος ή χωρίς καφεΐνη. Κελύφη και φλούδες του καφέ. Υποκατάστατα του καφέ που περιέχουν καφέ, οποιεσδήποτε και αν είναι οι αναλογίες του μείγματος (Δ.Κ. 09.01)».

δ) Η παράγραφος 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«27. Αλεύρια δημητριακών. Πλιγούρια και σιμιγδάλια. Σπόροι με μερική απόξυση του περικαρπίου, με ολική σχεδόν απόξυση του περικαρπίου και με στρογγυλεμένα τα δύο άκρα τους, σπασμένοι, πλατυσμένοι ή σε νιφάδες.

Φύτρα δημητριακών, ολόκληρα, πλατυσμένα, σε νιφάδες ή αλεσμένα.

Άμυλα κάθε είδους (Δ.Κ. 11.01-11.02 και ΕΧ 11.08)».

ε) Μετά την παράγραφο 27 προστίθενται νέες παράγραφοι 27α και 27β ως εξής:

«27α. Σπέρματα αραχίδων (φυστίκια αράπικα), σπόροι σουσαμιού, ηλίανθου, σόγιας, σιναπιού, λιναριού, κανάβεως (καναβόσποροι) και βαμβακόσποροι, έστω και σπασμένοι (Δ.Κ.ΕΧ 12.01).

27β. Ταχίνι (σουσαμοπολτός) (Δ.Κ. ΕΧ 12.02)».

ε) Η παράγραφος 30 τροποποιείται ως εξής:

«30. Φυτά, μέρη φυτών, σπόροι και καρποί των ειδών που χρησιμοποιούνται κυρίως στην ιατρική, ή που προορίζονται για εντομοκτόνα, παρασιτοκτόνα και παρόμοια, νωπά ή ξερά, έστω και κομμένα, σπασμένα ή σε σκόνη, με εξαίρεση αυτά που χρησιμοποιούνται στην αρωματοποιία (Δ.Κ. ΕΧ 12.07)».

στ) Η παράγραφος 37 διαγράφεται και οι επόμενες παράγραφοι 38 και 39 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 37 και 38, αντίστοιχα.

ζ) Προστίθεται νέα παράγραφος 39 ως εξής:

«39. Λουκάνικα, σαλάμια και παρόμοια, από κρέας, παραπροϊόντα σφαγίων ή αίμα.

Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων ή παραπροϊόντων σφαγίων.

Εξαιρούνται τα παρασκευάσματα από συκώτι (φουά-γκρα) χήνας και πάπιας (Δ.Κ. 16.01 και ΕΧ 16.02)».

η) Η παράγραφος 42 τροποποιείται ως εξής:

«42. Ψωμί, γαλέτα και άλλα προϊόντα της συνηθισμένης αρτοποιίας, χωρίς προσθήκη ζάχαρης, μελιού, αυγών, λιπαρών υλών, τυριού, καρπών ή φρούτων. Φρυγανιές, κοινά κουλούρια, σημίτια και λοιπά αρτοσκευάσματα που περιέχουν ποσότητα ζαχαρόζης ή ζάχαρης ίσης ή κατώτερης του 5% (Δ.Κ. ΕΧ 19.07 και ΕΧ 19.08)».

θ) Μετά την παράγραφο 44 προστίθενται νέες παράγραφοι 44α, 44β και 44γ, ως εξής:

«44α. Φυστίκια κελυφωτά με ή χωρίς κέλυφος ψημένα.

— Καρύδια με ή χωρίς κέλυφος ψημένα.

— Αμύγδαλα με ή χωρίς κέλυφος ψημένα.

— Λεπτοκάρυα (φουντούκια) με ή χωρίς κέλυφος ψημένα.

— Φυστίκια αράπικα (αραχίδες) με ή χωρίς κέλυφος ψημένα (Δ.Κ.ΕΧ 20.06).

44β. Λεμονάδες, αεριούχα νερά αρωματισμένα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα μεταλλικά νερά με την ίδια κατεργασία) και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, με εξαίρεση τους χυμούς φρούτων και λαχανικών της κλάσης 20.07 (Δ.Κ. 22.02).

44γ. Σπόροι ηλίανθου (λιόσποροι) και σπόροι κολοκύθας, ψημένοι (Δ.Κ.ΕΧ 21.07)».

ι) Η παράγραφος 55 αντικαθίσταται ως εξής:

«55. Όλα τα ακατέργαστα και κατεργασμένα ορυκτά προϊόντα του Κεφ. 25 (Δ.Κ. 25.01 μέχρι και 25.32)».

ια) Η παράγραφος 56 αντικαθίσταται ως εξής:

«56. Όλα τα μεταλλεύματα μεταλλουργικά, οι σκουριές και οι τέφρες του Κεφ. 26 (Δ.Κ.26.01 μέχρι και 26.04)».

ιβ) Μετά την παράγραφο 56 προστίθενται νέες παράγραφοι 56α, 56β, 56γ και 56δ ως εξής:

«56α. Λιθάνθρακες. Πλίνθοι, σφαίρες και παρόμοια στερεά καύσιμα, που αποκτήθηκαν από το λιθάνθρακα (Δ.Κ. 27.01).

56β. Λιγνίτες και συσσωματωμένα είδη από λιγνίτες (Δ.Κ.27.02).

56γ. Τύρφη (στην οποία περιλαμβάνεται και η τύρφη για επίστρωση των στάβλων) και συσσωματωμένα είδη από τύρφη (Δ.Κ. 27.03).

56δ. Οπτάνθρακας (κωκ) και ημιοπτάνθρακας από λιθάνθρακα, λιγνίτη και τύρφη, συσσωματωμένοι ή όχι. Άνθρακας αποστακτικού κέρατος (Δ.Κ. 27.04)».

ιγ) Η παράγραφος 60 τροποποιείται ως εξής:

«60. Αέρια πετρελαίου και άλλοι αέριοι υδρογονάνθρακες, με εξαίρεση τα πωλούμενα σε ειδική συσκευασία που δεν επιστρέφεται (Δ.Κ. ΕΧ 27.11)».

ιδ) Μετά την παράγραφο 60 προστίθεται νέα παράγραφος 60α ως εξής:

«60α. Όλα τα ανόργανα χημικά προϊόντα. Όλες οι ενώσεις, ανόργανες ή οργανικές των πολύτιμων μετάλλων, των ραδιενεργών στοιχείων, των μετάλλων των σπανίων γαιών και των ισοτόπων του Κεφ. 28 (Δ.Κ. 28.01 μέχρι και 28.58)».

ιε) Η παράγραφος 61 αντικαθίσταται ως εξής:

«61. Όλα τα οργανικά χημικά προϊόντα του Κεφ. 29 (Δ.Κ. 29.01 μέχρι και 29.45)».

ιστ) Μετά την παράγραφο 61 προστίθενται νέες παράγραφοι 61α και 61β ως εξής:

«61α. Φαρμακευτικά προϊόντα του Κεφ. 30 (Δ.Κ. 30.01 μέχρι και 30.05).

61β. Σκυρόδεμα (Δ.Κ.ΕΧ 38.19)».

ιζ) Μετά την παράγραφο 64 προστίθενται νέες παράγραφοι 64α, 64β, 64γ, 64δ, 64ε, 64στ, 64ζ, 64η, 64θ και 64ι ως εξής:

«64α. Προϊόντα συμπύκνωσης, πολυσυμπύκνωσης και πολυπροσθήκης, τροποποιημένα ή μη, πολυμερισμένα ή μη, γραμμικά ή μη (φαινοπλάστες, αμινοπλάστες, αλκύδια, πολυεστέρες αλλυλικοί και άλλοι ακόρεστοι πολυεστέρες, σιλικόνες κ.λπ.) (Δ.Κ. 39.01).

64β. Προϊόντα πολυμερισμού και συμπολυμερισμού (πολυαιθυλένιο, πολυτετραλογοναιθυλένιο, πολυϊσοβουτυλένιο, πολυστυρόλη, χλωριούχο πολυβινύλιο, οξικό πολυβινύλιο, χλωροξικό πολυβινύλιο και άλλα πολυβινυλικά παράγωγα, παράγωγα πολυακρυλικά και πολυμεθακρυλικά, ρητίνες κουμαρονινδενίου, κ.λπ.) (Δ.Κ. 39.02).

64γ. Αναγεννημένη κυτταρίνη. Νιτρικοί, οξικοί και άλλοι εστέρες της κυτταρίνης, αιθέρες και άλλα χημικά παράγωγα της κυτταρίνης, πλαστικοποιημένα ή μη (σελλοειδίνη και κολλόδια, κυτταρινοειδές, κ.λπ.). Κυτταρίνη βουλκανισμένη (Δ.Κ.39.03).

64δ. Ρητίνες φυσικές που έχουν τροποποιηθεί με λιώσιμο (γόμες λιωμένες). Ρητίνες τεχνητές που αποκτιούνται από εστεροποίηση φυσικών ρητινών ή ρητινικών οξέων (γόμες—εστέρες). Παράγωγα χημικά του φυσικού καουτσούκ (καουτσούκ χλωριωμένο, υδροχλωριωμένο, κυκλοποιημένο, οξειδωμένο, κ.λπ.) (Δ.Κ. 39.05).

64ε. Άλλα υψηλά πολυμερή, ρητίνες τεχνητές και πλαστικές ύλες τεχνητές, στα οποία περιλαμβάνονται και το αλγινικό οξύ, καθώς και τα άλατα και οι εστέρες αυτού. Λινοξύνη (Δ.Κ. 39.06).

64στ. Γαλακτώδης οπός (λατέξ) του φυσικού καουτσούκ, έστω και με προσθήκη γαλακτώδους οπού του συνθετικού καουτσούκ. Γαλακτώδης οπός του φυσικού καουτσούκ προβουλκανισμένος. Καουτσούκ φυσικό, μπαλάτα, γουταπέρκα και ανάλογες φυσικές γόμες (Δ. Κ. 40.01).

64ζ. Γαλακτώδης οπός (λατέξ) του συνθετικού καουτσούκ. Γαλακτώδης οπός του συνθετικού καουτσούκ προ-

βουλκανισμένος. Συνθετικό καουτσούκ. Τεχνητό καουτσούκ που προέρχεται από λάδια (Δ.Κ. 40.02).

64γ. Καουτσούκ αναγεννημένο (Δ.Κ. 40.03).

64δ. Απορρίμματα και ξέσματα από καουτσούκ μη σκληρυμένο. Θραύσματα τεχνουργημάτων από καουτσούκ μη σκληρυμένο, που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την ανάκτηση του καουτσούκ. Καουτσούκ σε σκόνη που προέρχεται από απορρίμματα ή θραύσματα μη σκληρυμένου καουτσούκ (Δ. Κ. 40.04).

64ε. Δέρματα βοοειδών, προβατοειδών, αιγοειδών και χοιροειδών ακατέργαστα (νωπά, αλατισμένα, αποξεραμένα, διατηρημένα με ασβέστη ή με άλλα διατηρητικά διαλύματα), στα οποία περιλαμβάνονται και τα μη αποτριχωμένα δέρματα προβατοειδών (Δ.Κ.ΕΧ 41.01)».

ιη) Μετά την παράγραφο 67 προστίθεται νέα παράγραφος 67α ως εξής:

«67α. Χαρτόμαζες (Δ.Κ. 47.01)».

ιθ) Η παράγραφος 69 αντικαθίσταται ως εξής:

«69. Χαρτί και χαρτόνια, στα οποία περιλαμβάνεται και ο χαρτοβάμβακας, σε κυλίνδρους ή σε φύλλα (Δ.Κ. 48.01)».

κ) Μετά την παράγραφο 69 προστίθενται νέες παράγραφοι 69α, 69β, 69γ, 69δ και 69ε ως εξής:

«69α. Χαρτί και χαρτόνια περγαμηνοειδή και απομιμήσεις αυτών, στα οποία περιλαμβάνεται και το χαρτί που λέγεται «κρυσταλλοειδές («CRISTAL»)», σε κυλίνδρους ή σε φύλλα (Δ. Κ. 48.03).

69β. Χαρτί και χαρτόνια απλώς συγκολλημένα, μη εμποτισμένα ούτε επιχρισμένα στην επιφάνεια, έστω και ενισχυμένα εσωτερικά, σε κυλίνδρους ή σε φύλλα (Δ. Κ. 48.04).

69γ. Χαρτί και χαρτόνια απλώς κυματοειδή (οντουλέ) (έστω και με επικάλυψη επίπεδων φύλλων), ρυτιδωμένα (κρεπέ), πτυχωτά (πλισέ), έκτυπα (γκοφρέ) ή διάτρητα (περφορέ), σε κυλίνδρους ή σε φύλλα (Δ. Κ. 48.05).

69δ. Χαρτί και χαρτόνια, με επιχρίσεις ή επαλείψεις, εμποτισμένα ή χρωματισμένα επιφανειακά (σε απομίμηση μαρμάρου, με διάφορα σχέδια και παρόμοια) ή τυπωμένα (άλλα από εκείνα του κεφαλαίου 49), σε κυλίνδρους ή σε φύλλα (Δ.Κ. 48.07).

69ε. Όγκοι και πλάκες από χαρτόμαζα για διηθήσεις (Δ. Κ. 48.08)».

κα) Η παράγραφος 70 αντικαθίσταται ως εξής:

«70. α) Βιβλία, φυλλάδια και παρόμοια έντυπα, έστω και σε ξεχωριστά φύλλα (Δ.Κ. 49.01).

β) Εφημερίδες και περιοδικές εκδόσεις, τυπωμένες, έστω και εικονογραφημένες (Δ. Κ. 49.02).

γ) Λευκώματα ή βιβλία με εικόνες και λευκώματα για ιχνογράφηση ή χρωματισμό, συρραμμένα, χαρτόδετα ή δεμένα, για παιδιά (Δ. Κ. 49.03).

δ) Διαφημιστικά έντυπα και τιμοκατάλογοι επιχειρήσεων (Δ. Κ. ΕΧ 49.11)».

κβ) Η παράγραφος 74 τροποποιείται ως εξής:

«74. Απορρίμματα από μετάξι (στα οποία περιλαμβάνονται και τα κουκούλια από μεταξοσκώληκες τα ακατάλληλα για ξετύλιγμα των ινών τους, καθώς και τα ξάσματα μεταξιού από νήματα, υφάσματα και ράκη). Υπολείμματα από μετάξι κάθε είδους (Δ. Κ. 50.03)».

κγ) Η παράγραφος 77 τροποποιείται ως εξής:

«77. Απορρίμματα μαλλιού και τριχών (εκλεκτής ποιότητας ή χονδροειδών), με εξαίρεση τα ξάσματα μαλλιού και τριχών από νήματα, υφάσματα και ράκη (Δ. Κ. 53.03)».

κδ) Η παράγραφος 78 αντικαθίσταται ως εξής:

«78. Λινάρι ακατέργαστο, μουσκεμένο, ξεφλουδισμένο και απορρίμματα από λινάρι (στα οποία περιλαμβάνονται και τα ξάσματα του λιναριού από νήματα, υφάσματα ή ράκη) (Δ. Κ. ΕΧ 54.01)».

κε) Μετά την παράγραφο 82 προστίθενται νέες παράγραφοι 82α, 82β, 82γ και 82δ ως εξής:

«82α. Ράκη κάθε είδους, απορρίμματα από σπάγκους και από σχοινιά κάθε είδους, όλα σε μορφή υπολειμμάτων ή άχρηστων ειδών (Δ. Κ. 63.02).

82β. Θραύσματα από γυάλινα είδη και άλλα απορρίμματα και θραύσματα από γυαλί. Γυαλί σε μάζα (με εξαίρεση το γυαλί της οπτικής (Δ. Κ. 70.01).

82γ. Χυτοσίδηροι (στους οποίους περιλαμβάνονται και τα σιδηρομαγγάνια), ακατέργαστοι, σε τύπους, χελώνες ή μάζες (Δ.Κ. 73.01).

82δ. Σιδηροκράματα (Δ.Κ. 73.02)».

κστ) Μετά την παράγραφο 83 προστίθενται νέες παράγραφοι 83α, 83β, 83γ, 83δ, 83ε, 83στ, 83ζ, 83η, 83θ, 83ι, 83ια, 83ιβ, 83ιγ, 83ιδ, 83ιε, 83ιστ, 83ιζ και 83ιη, ως εξής:

«83α. Κόκκοι χυτοσιδήρου, σιδήρου ή χάλυβα, έστω και θρυμματισμένοι ή ισοδιαμετρημένοι (Δ.Κ. 73.04).

83β. Σκόνη σιδήρου ή χάλυβα. Σίδηρος και χάλυβας, σπογγώδεις (Δ.Κ. 73.05).

83γ. Σίδηρος και χάλυβας σε μύδρους, πλινθώματα (τύπους) ή μάζες (ΕΚΑΧ) (Δ.Κ. 73.06).

83δ. Σίδηρος και χάλυβας σε κορμούς, πρίσματα, πλατέα και πλατίνες. Σίδηρος και χάλυβας χοντροειδώς κατεργασμένοι με σφυρηλάτηση σε θερμή ή σε ψυχρή κατάσταση (ημιτελή προϊόντα σφυρηλάτησης) (Δ.Κ. 73.07).

83ε. Ημικατεργασμένα προϊόντα σε ρόλους για φύλλα (λαμαρίνες), από σίδηρο ή χάλυβα (Δ.Κ. 73.08).

83στ. Θειούχα συμπήγματα χαλκού. Χαλκός ακατέργαστος (χαλκός για καθάρισμα και χαλκός καθαρισμένος). Απορρίμματα και θραύσματα χαλκού (Δ.Κ. 74.01).

83ζ. Θειούχα συμπήγματα νικελίου και αρσενιούχα συμπήγματα και άλλα ενδιάμεσα προϊόντα της μεταλλουργίας του νικελίου. Νικέλιο ακατέργαστο (με εξαίρεση τις ανόδους της κλάσης 75.05). Απορρίμματα και θραύσματα νικελίου (Δ.Κ. 75.01).

83η. Αργίλιο ακατέργαστο. Απορρίμματα και θραύσματα αργιλίου (Δ.Κ. 76.01).

83θ. Μαγνήσιο ακατέργαστο. Απορρίμματα και θραύσματα μαγνησίου (στα οποία περιλαμβάνονται και τα αποτορνεύματα με ανομοιόμορφες διαστάσεις (Δ.Κ. 77.01).

83ι. Βηρύλλιο (γλυκίνιο), ακατέργαστο (Δ.Κ. Ε.Χ. 77.04).

83ια. Μόλυβδος ακατέργαστος (έστω και αργυρούχος). Απορρίμματα και θραύσματα μολύβδου (Δ.Κ. 78.01).

83ιβ. Ψευδάργυρος ακατέργαστος. Απορρίμματα και θραύσματα ψευδαργύρου (Δ.Κ. 79.01).

83ιγ. Κασσίτερος ακατέργαστος. Απορρίμματα και θραύσματα κασσιτέρου (Δ.Κ. 80.01).

83ιδ. Βολφράμιο, ακατέργαστο ή κατεργασμένο (Δ.Κ. 81.01).

83ιε. Μολυβδαίνιο, ακατέργαστο ή κατεργασμένο (Δ.Κ. 81.02).

83ιστ. Ταντάλιο, ακατέργαστο ή κατεργασμένο (Δ.Κ. 81.03).

83ιζ. Άλλα κοινά μέταλλα, ακατέργαστα ή κατεργασμένα. Κεραμομεταλλουργικές συνθέσεις, ακατέργαστες ή κατεργασμένες (Δ.Κ. 81.04).

83ιη. Μηχανικές συσκευές (έστω και του χεριού), για την εκτόξευση, διασπορά ή ψεκασμό υγρών υλών ή υλών σε σκόνη (Δ.Κ.ΕΧ 84.21)».

κζ) Μετά την παράγραφο 85 προστίθεται νέα παράγραφος 85α ως εξής:

«85α. Αρμεχτικές μηχανές (Δ.Κ.ΕΧ 84.26)».

κη) Η παράγραφος 86 τροποποιείται ως εξής:

«86. Άλλες μηχανές και συσκευές για τη γεωργία, την κηπουρική, την πτηνοτροφία, τη μελισσοκομία, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι συσκευές για τη βλάστηση των σπόρων με μηχανικές ή θερμικές διατάξεις και οι εκκολαπτήρες και αναθρεπτήρες πτηνοτροφίας (Δ.Κ. 84.28)».

κθ) Το μετά την παράγραφο 96 εδάφιο διαγράφεται.

κι) Προστίθεται παράγραφος 97 ως εξής:

«97. Ο συντελεστής του φόρου προκειμένου για τα βιβλία, τις εφημερίδες και τα περιοδικά που αναφέρονται στην παράγραφο 70 του παραρτήματος αυτού μειούται κατά 50%».

2. Στις παραγράφους του παραρτήματος ΙΙ του ν. 1642/1986, οι οποίες αναφέρονται στις υπηρεσίες, γίνονται οι πιο κάτω τροποποιήσεις:

α) Η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«3. Εκμετάλλευση καφενείων, εστιατορίων, ψητοπωλείων, οινομαγειρείων και λοιπών συναφών επιχειρήσεων, με εξαίρεση τις υπηρεσίες των παραγράφων 1 και 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ και τη διάθεση των οινοπνευματωδών ποτών των παραγράφων 10 και 12 του παραρτήματος ΙΙΙ».

β) Η παράγραφος 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Διαφημίσεις, αγγελίες και δημοσιεύματα εν γένει σε εφημερίδες και περιοδικά, καθώς και μεταφράσεις».

3. Στις παραγράφους του παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 1642/1986, οι οποίες αναφέρονται στα αγαθά, γίνονται οι πιο κάτω τροποποιήσεις και συμπληρώσεις:

α) Η παράγραφος 2 συμπληρώνεται ως εξής:

«2. Ψάρια διακοσμητικά ενυδρείου, καπνιστές σολομός και καπνιστός οξύρρυγχος (Δ.Κ. ΕΧ 03.01 και ΕΧ 03.02)».

β) Η παράγραφος 6 τροποποιείται ως εξής:

«6. Παρασκευάσματα και κονσέρβες σολομού και οξύρρυγχου στα οποία περιλαμβάνεται και το χαβιάρι (αυγά οξύρρυγχου Δ.Κ. ΕΧ 16.04)».

γ) Η παράγραφος 8 τροποποιείται ως εξής:

«8. Χυμός ανανά. Εξαιρούνται τα μείγματα ανανά με άλλους χυμούς φρούτων ή λαχανικών (Δ.Κ. ΕΧ 20.07)».

δ) Η παράγραφος 9 διαγράφεται και η παράγραφος 10 αριθμείται ως παράγραφος 9 και αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Κρασιά αφρώδη (Δ.Κ.ΕΧ 22.05)».

Στη συνέχεια οι παράγραφοι 11, 12, 13, 14 και 15 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 10, 11, 12, 13 και 14 αντίστοιχα.

ε) Η παράγραφος 16 διαγράφεται και οι επόμενες παράγραφοι 17 και 18 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 15 και 16, αντίστοιχα.

στ) Η παράγραφος 19 αριθμείται ως παράγραφος 17 και διαγράφονται οι τρεις τελευταίοι στίχοι δηλ. «ενδύματα...... μέχρι ...... 42.03».

Στη συνέχεια προστίθεται παράγραφος 18 ως εξής:

«18. Ενδύματα και εξαρτήματα ένδυσης από δέρματα ερπετών, κροκοδείλων, σαυροειδών και αγρίων ζώων γενικά, καθώς και από δέρματα πτηνών, ψαριών και θαλασσίων ζώων γενικά, κατεργασμένα ή ακατέργαστα (Δ.Κ. ΕΧ 42.03)».

ζ) Η παράγραφος 20 αριθμείται ως 19 και αντικαθίσταται ως εξής:

«19. Γουνοδέρματα δεψασμένα ή κατεργασμένα, έστω και αν έχουν συρραφεί σε φύλλα, σάκους, τετράγωνα, σταυρούς ή παρόμοιες μορφές. Γουνοδέρματα κατεργασμένα ή τελειωμένα σε έτοιμα είδη (γουναρικά) καθώς και τεχνητά, τελειωμένα ή μη σε έτοιμα είδη (Δ.Κ. ΕΧ 43.02, 43.03 και 43.04)».

η) Η παράγραφος 21 χωρίζεται σε δύο παραγράφους που αριθμούνται ως παράγραφοι 20 και 21, ως εξής:

«20. Τάπητες, με κόμπους ή με περιτύλιξη στα νήματα του στημονιού, έστω και έτοιμοι (Δ.Κ. 58.01).

21. Είδη επίστρωσης (ταπισερί) υφασμένα με το χέρι (τύπου GOBELINS, FLANDRES, AUBUSSON, BEAUVAIS και παρόμοια) και είδη επίστρωσης κεντημένα με βελόνα (ανεβατό, σταυροβελονιά κ.λπ.), έστω και έτοιμα (Δ.Κ. 58.03)».

θ) Η παράγραφος 22 τροποποιείται ως εξής:

«22. Βελούδα, πλούσες, υφάσματα φλοκωτά, από μετάξι ή απορρίμματα μεταξιού σε ποσοστό κατά συνολικό βάρος πάνω από 8%, καθώς και αυτά που κατασκευάζονται από μαλλί (Δ.Κ. ΕΧ 58.04)».

ι) Η παράγραφος 25 τροποποιείται ως εξής:

«25. Τεχνουργήματα από αλάβαστρο (Δ.Κ. ΕΧ 68.02)».

ια) Οι παράγραφοι 26, 27, 28, 29, 30, 31 και 32 διαγράφονται.

ιβ) Οι παράγραφοι 33 έως και 40 αριθμούνται αντίστοιχα ως παράγραφοι 26 ως και 33.

ιγ) Η παράγραφος 41 αριθμείται ως 34 και αντικαθίσταται ως εξής:

«34. Μοτοσικλέτες πάνω από 80 κυβικά εκατοστά, με ή χωρίς πλάγιο καλάθιο. Πλάγια καλάθια για μοτοσικλέτες που εισάγονται χωριστά (Δ.Κ. ΕΧ 87.09)».

ιδ) Η παράγραφος 42 αριθμείται ως 35.

ιε) Η παράγραφος 43 διαγράφεται και οι επόμενες παράγραφοι 44 και 45 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 36 και 37, αντίστοιχα.

ιστ) Η παράγραφος 46 αριθμείται ως 38 και αντικαθίσταται ως εξής:

«38. Φωνογράφοι, μηχανήματα για την υπαγόρευση και άλλες συσκευές εγγραφής ή αναπαραγωγής του ήχου, στα οποία περιλαμβάνονται και οι συσκευές περιστροφής των δίσκων, των ταινιών και των συρμάτων, με ή χωρίς αναγνώστες του ήχου. Συσκευές εγγραφής ή αναπαραγωγής των εικόνων και του ήχου στην τηλεόραση.

Άλλα μέρη, ξεχωριστά τεμάχια και εξαρτήματα των συσκευών της κλάσης 92.11 (Δ.Κ. 92.11 και 92.13)».

ιζ) Οι παράγραφοι 47, 48 και 49 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 39, 40 και 42, αντίστοιχα.

ιη) Η παράγραφος 50 αριθμείται ως 42 και αντικαθίσταται ως εξής:

«42. Παιχνίδια ηλεκτρονικά ή τηλεκατευθυνόμενα, ανεξαρτήτως ύλης (Δ.Κ. ΕΧ 97.03 και ΕΧ 97.04)».

ιθ) Η παράγραφος 51 διαγράφεται και οι επόμενες παράγραφοι 52 και 53 αριθμούνται εκ νέου ως παράγραφοι 43 και 44.

4. Στις παραγράφους του παραρτήματος ΙΙΙ του ν. 1642/1986, οι οποίες αναφέρονται στις υπηρεσίες, γίνονται οι πιο κάτω τροποποιήσεις και συμπληρώσεις:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

«1. Εκμετάλλευση κέντρων που χαρακτηρίζονται από τις αγορανομικές διατάξεις ως κέντρα διασκέδασης».

β) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

«2. Εκμετάλλευση μπαρ, ανεξάρτητα από την κατηγορία στην οποία υπάγονται βάσει των αγορανομικών διατάξεων».

γ) Διαγράφεται η παράγραφος 3, οι επόμενες παράγραφοι 4 και 5 αριθμούνται, αντίστοιχα, ως παράγραφοι 3 και 4 και προστίθεται νέα παράγραφος 5, που έχει ως εξής:

«5. Η διάθεση των ποτών των παραγράφων 10 και 12 του ίδιου παραρτήματος ΙΙΙ για επιτόπια κατανάλωση, ανεξάρτητα από το είδος και την κατηγορία της επιχείρησης που τα διαθέτει».

5. Στις τρεις κατηγορίες των αγροτικών προϊόντων και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IV του ν. 1642/1986 προστίθενται ως επικεφαλίδες οι λέξεις «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'», «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'», «ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'», αντίστοιχα.

6. Στο τέλος του Παραρτήματος IV του ν. 1642/1986 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων των παραρτημάτων του παρόντος νόμου».

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΙΔΙΚΟΥ ΦΟΡΟΥ ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΟΔΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Άρθρο 6.
Επιβολή φόρου.

Επιβάλλεται φόρος με την ονομασία «ειδικός φόρος τραπεζικών εργασιών», σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 7.
Αντικείμενο φόρου.

Αντικείμενο του φόρου, που επιβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 6, είναι:

α. Οι συμβάσεις δανείων ή πιστώσεων, πλην των ενεγγύων πιστώσεων που παρέχονται από τις τράπεζες που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 8,

β. τα ακαθάριστα έσοδα των αυτών τραπεζών που προκύπτουν στην Ελλάδα και προέρχονται από τόκους, προμήθειες, μεσιτείες, προεξοφλήματα, νομισματικές ή συναλλαγματικές διαφορές, διαφορές τιμήματος και κάθε φύσης εισοδήματα ή ωφέλειες, έστω και αν προέρχονται από συμπτωματικές εργασίες.

Άρθρο 8.
Υποκείμενο φόρου.

Στο φόρο υπόκεινται:

α. οι ημεδαπές τράπεζες, που λειτουργούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 5076/1931 και η Τράπεζα της Ελλάδος,

β. οι αλλοδαπές ανώνυμες τραπεζικές εταιρείες, που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα.

Άρθρο 9.
Χρόνος γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης.

Η φορολογική υποχρέωση γεννάται και ο φόρος γίνεται απαιτητός από το Δημόσιο:

α. επί δανείων, κατά το χρόνο λήψης του ποσού αυτών,

β. επί παροχής πιστώσεων, κατά το χρόνο κατάρτισης της σχετικής σύμβασης,

γ. επί των ακαθάριστων εσόδων, κατά το χρόνο κατά τον οποίο αυτά έγιναν αντικείμενο ασκητού δικαιώματος.

Άρθρο 10.
Συντελεστής φόρου.

Ο συντελεστής φόρου ορίζεται:

α. σε 3%, για τις συμβάσεις που προβλέπει η περίπτωση α΄ του άρθρου 7,

β. σε 8%, για τα ακαθάριστα έσοδα που προβλέπει η περίπτωση β΄ του άρθρου 7.

Άρθρο 11.
Υπολογισμός φόρου — Επίρριψη.

1. Ο φόρος της περίπτωσης α΄ του άρθρου 7 υπολογίζεται στο συνολικό ποσό των δανείων ή των πιστώσεων, ανεξάρτητα από το χρόνο διάρκειάς τους.

2. Ο φόρος της περίπτωσης β΄ του άρθρου 7 υπολογίζεται στο σύνολο των ακαθάριστων εσόδων, χωρίς καμιά έκπτωση.

3. Ο φόρος του παρόντος νόμου με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 12 επιρρίπτεται από τις τράπεζες στον αντισυμβαλλόμενο αυτών, έστω και αν αυτός απολαύει γενικής απαλλαγής από κάθε φόρο υπέρ του Δημοσίου.

Άρθρο 12.
Απαλλαγές από το φόρο.

1. Απαλλάσσονται από το φόρο:

α) Οι συμβάσεις των δανείων ή πιστώσεων, που παρέχονται από τις Τράπεζες προς το Δημόσιο, τους δήμους, τις κοινότητες και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα οποία με τις ισχύουσες διατάξεις απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου,

β) οι τόκοι των δανείων ή πιστώσεων της προηγούμενης περίπτωσης και οι προμήθειες, που εισπράττονται από τις τράπεζες για την εξυπηρέτηση των δανείων ή των πιστώσεων αυτών,

γ) οι συμβάσεις των δανείων ή πιστώσεων που προβλέπει η περίπτωση α΄ του άρθρου 7 και τα ακαθάριστα έσοδα που προβλέπει η περίπτωση β΄ του άρθρου αυτού, που με ειδική διάταξη νόμου απαλλάσσονται, κατά περίπτωση, από τα τέλη χαρτοσήμου ή το φόρο κύκλου εργασιών,

δ) τα έσοδα των τραπεζών, που προέρχονται από πώληση ή εκμίσθωση ακινήτων,

ε) τα έσοδα των τραπεζών, στα οποία επιβάλλεται φόρος προστιθέμενης αξίας.

2. Επίσης, δεν υπόκειται στο φόρο, η συμφωνία για τροποποίηση όρου της αρχικής σύμβασης δανείου ή πίστωσης της περίπτωσης α΄ του άρθρου 7, που υποβλήθηκε στο φόρο του παρόντος νόμου, με την προϋπόθεση, ότι η συμφωνία αυτή συνομολογείται πριν από τη λήξη της ισχύος της αρχικής σύμβασης και δεν επέρχεται αύξηση του ποσού του δανείου ή της πίστωσης ή μεταβολή στα πρόσωπα, που είχαν συμβληθεί αρχικά.

Άρθρο 13.
Δήλωση και καταβολή του φόρου.

1. Υπόχρεοι για την καταβολή του φόρου είναι οι τράπεζες που αναφέρονται στο άρθρο 8 του παρόντος νόμου.

2. Ο υπόχρεος στην καταβολή του φόρου οφείλει μέσα σε εικοσιπέντε (25) ημέρες από τη λήξη κάθε μήνα να επιδίδει μηνιαίες δηλώσεις απ' ευθείας στο δημόσιο ταμείο, που είναι αρμόδιο για την είσπραξη του φόρου εισοδήματος, καταβάλλοντας συγχρόνως ολόκληρο το ποσό του φόρου που αναλογεί. Η δήλωση θα περιλαμβάνει διακεκριμένα τον αριθμό και το ποσό των υποκείμενων στο φόρο δανείων ή πιστώσεων και το σύνολο των υποκείμενων στο φόρο ακαθάριστων εσόδων. Εάν η επίδοση της δήλωσης καταβολής του φόρου γίνεται εκπρόθεσμα, απαιτείται προηγούμενη θεώρηση αυτής από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο, ο οποίος υπολογίζει και τη σχετική προσαύξηση.

3. Το δημόσιο ταμείο υποχρεούται, ύστερα από την είσπραξη του φόρου και μετά τη λήξη της συναλλαγής της ημέρας, ν' αποστείλει στην αρμόδια οικονομική εφορία τις δηλώσεις, που έχουν επιδοθεί σ' αυτό και να εισαγάγει τα σχετικά ποσά στη δημόσια ληψοδοσία, όπως ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν.δ. 757/1969 (ΦΕΚ 241—Α).

Άρθρο 14.
Διαδικαστικές και άλλες διατάξεις.

1. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου ισχύουν ανάλογα οι διατάξεις:

α) των άρθρων 38 έως 44, 46 και 48 έως 54 του Ν. 1642/1986 (ΦΕΚ 125—Α΄).

β) του άρθρου 47 του ν. 1642/1986, πλην των παραγράφων 4 και 5. Όπου στο άρθρο αυτό αναφέρεται ο όρος «προσωρινή δήλωση» νοείται, για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, η δήλωση του νόμου αυτού.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης καταβολής του φόρου και της πράξης προσδιορισμού του φόρου και κάθε άλλη λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Άρθρο 15.

Επιστροφή φόρου.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής του ν.δ. 321/1969, ο φόρος, που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, επιστρέφεται μόνο στην περίπτωση που διαπιστώνεται ότι αυτός καταβλήθηκε εν όλω ή εν μέρει αχρεώστητα.

Άρθρο 16.

Καταργούμενες διατάξεις.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις που προβλέπουν:

α) την επιβολή τελών χαρτοσήμου στις συμβάσεις, που προβλέπει η περίπτωση α΄ του άρθρου 7,

β) την επιβολή τελών χαρτοσήμου στα παρεπόμενα σύμφωνα των συμβάσεων και εσόδων, που προβλέπουν οι περιπτώσεις α΄ και β΄ του άρθρου 7 και

γ) την επιβολή τελών χαρτοσήμου και φόρου κύκλου εργασιών στους τόκους, τις προμήθειες και τα λοιπά έσοδα που προβλέπει η περίπτωση β΄ του άρθρου 7 του παρόντος νόμου, πλην των τελών χαρτοσήμου, που οφείλονται στα εισοδήματα από την εκμίσθωση ακινήτων,

δ) κάθε άλλη διάταξη, που αντίκειται στον παρόντα νόμο.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΙΒΟΛΗ ΦΟΡΟΥ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Άρθρο 17.

Επιβολή φόρου.

Επιβάλλεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, φόρος με την ονομασία «φόρος στη συγκέντρωση κεφαλαίων», από:

α) εμπορικές εταιρείες και κοινοπραξίες επιτηδευματιών,

β) συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού, οποιαδήποτε άλλη εταιρεία, νομικό πρόσωπο, ένωση προσώπων ή κοινωνία, εφ' όσον ο σκοπός που επιδιώκουν τα πρόσωπα αυτά είναι κερδοσκοπικός,

γ) υποκατάστημα ξένης εταιρείας.

Άρθρο 18.

Φορολογούμενες πράξεις.

1. Αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων και υπάγονται στο φόρο οι κατωτέρω πράξεις:

α) η σύσταση των προσώπων, που προβλέπονται από το άρθρο 17 και η αύξηση του κεφαλαίου τους, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους,

β) η μετατροπή προσώπου, που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17, σε πρόσωπο του άρθρου αυτού, καθώς και η συγχώνευση προσώπου που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17 με πρόσωπο του άρθρου αυτού,

γ) η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την εισφορά περιουσιακών στοιχείων οποιουδήποτε είδους, όχι για συμμετοχή στο εταιρικό κεφάλαιο ή την εταιρική περιουσία, αλλά για χορήγηση δικαιωμάτων ίδιας φύσης με εκείνα που έχουν οι εταίροι, όπως το δικαίωμα ψήφου ή το δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη ή στο προϊόν της εκκαθάρισης,

δ) η αύξηση του ενεργητικού των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με την παροχή υπηρεσιών από μέλος αυτών, οι οποίες δεν αυξάνουν το κεφάλαιο, αλλά διαφοροποιούν τα δικαιώματα ή αυξάνουν την αξία των μεριδίων,

ε) το δάνειο, που συνάπτει πρόσωπο του άρθρου 17, εφ' όσον ο δανειστής έχει δικαίωμα σε ποσοστό στα εταιρικά κέρδη,

στ) το δάνειο, που συνάπτει πρόσωπο του άρθρου 17 με εταίρο, τη σύζυγο ή τέκνα εταίρου, καθώς και το δάνειο, που συνάπτει με τρίτο πρόσωπο, εάν για το δάνειο τούτο έχει εγγυηθεί κάποιος εταίρος, με την προϋπόθεση ότι τα δάνεια αυτά έχουν το ίδιο αποτέλεσμα, που έχει και η αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου,

ζ) η διάθεση παγίων κεφαλαίων ή κεφαλαίων κίνησης σε υποκατάστημα στην Ελλάδα από ξένη εταιρεία, στην οποία τούτο ανήκει.

2. Ως σύσταση προσώπου του άρθρου 17 για την εφαρμογή του παρόντος νόμου θεωρείται και:

α) η μεταφορά στην Ελλάδα από τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η καταστατική έδρα βρίσκεται στο τρίτο κράτος,

β) η μεταφορά στην Ελλάδα από τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης βρίσκεται στο τρίτο κράτος,

γ) η μεταφορά στην Ελλάδα, από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης προσώπου του άρθρου 17, το οποίο δεν υπάγεται σε φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

δ) η μεταφορά στην Ελλάδα, από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17, του οποίου η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης βρίσκεται σε τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δε θεωρείται ότι υπάγεται στο φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Για την εφαρμογή του νόμου τούτου, οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 πράξεις υπάγονται στην Ελλάδα στο φόρο, ανεξάρτητα από τον τόπο, στον οποίο πραγματοποιούνται ή τον τόπο στον οποίο βρίσκονται τα περιουσιακά στοιχεία που εισφέρονται, εφ' όσον κατά το χρόνο που πραγματοποιούνται:

α) τόσο η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17, όσο και η καταστατική έδρα τους βρίσκονται στην Ελλάδα ή

β) μόνο η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17 βρίσκεται στην Ελλάδα ή

γ) μόνο η καταστατική έδρα των προσώπων του άρθρου 17 βρίσκεται στην Ελλάδα, η δε πραγματική έδρα της διεύθυνσής τους βρίσκεται σε τρίτο κράτος που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

δ) το υποκατάστημα, που αναφέρεται στην περίπτωση ζ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, βρίσκεται ή ιδρύεται στην Ελλάδα, η δε έδρα της πραγματικής διεύθυνσης και η καταστατική έδρα της εταιρείας, στην οποία ανήκει το υποκατάστημα, βρίσκονται σε τρίτο κράτος, που δεν είναι μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4. Δεν υπάγονται στο φόρο, κατά το μέρος που δεν αποτελούν συγκέντρωση κεφαλαίων, οι κατωτέρω πράξεις:

α) η μετατροπή προσώπου του άρθρου 17 σε πρόσωπο οποιουδήποτε άλλου τύπου,

β) η συγχώνευση των προσώπων του άρθρου 17 και η παράταση του χρόνου διάρκειάς τους,

γ) η μεταβολή του σκοπού των προσώπων του άρθρου 17 και οποιαδήποτε άλλη μεταβολή της συστατικής πράξης ή του καταστατικού τους,

δ) η μεταφορά στην Ελλάδα από κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης ή της καταστατικής έδρας προσώπου του άρθρου 17, το οποίο υπάγεται στο φόρο στο κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ε) η εκχώρηση ή η απόληψη μερίδας των προσώπων του άρθρου 17, καθώς και η λόγω διάλυσης των προσώπων αυτών διανομή των περιουσιακών τους στοιχείων.

στ) κάθε σύμβαση ή πράξη που είναι παρεπόμενη των πράξεων του άρθρου τούτου.

5. Για την εφαρμογή του παρόντος νόμου, ως έδρα πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων του άρθρου 17 θεωρείται ο τόπος, στον οποίο βρίσκεται το κέντρο λήψης των αποφάσεων των προσώπων αυτών.

Άρθρο 19.

Αξία στην οποία επιβάλλεται ο φόρος.

1. Ο φόρος υπολογίζεται:

α) για τις πράξεις των περιπτώσεων α', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, στην πραγματική αξία των εισφερόμενων κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων,

β) για τις πράξεις των περιπτώσεων ε', στ' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 στο ποσό των δανείων ή των κεφαλαίων, κατά περίπτωση,

γ) για τις πράξεις της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 και της παραγράφου 2 του άρθρου 18 στην πραγματική αξία των κάθε είδους περιουσιακών στοιχείων, τα οποία ανήκουν στο μετατρεπόμενο ή μεταφερόμενο πρόσωπο ή στο συγχωνευόμενο πρόσωπο που δεν εμπίπτει στο άρθρο 17, κατά το χρόνο της μετατροπής, της μεταφοράς ή συγχώνευσης, κατά περίπτωση.

2. Η αξία, στην οποία επιβάλλεται ο φόρος σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη από την ονομαστική αξία των μεριδίων, που παρέχονται ή ανήκουν σε κάθε μέτοχο, εταίρο ή μέλος.

3. Από την αξία των περιουσιακών στοιχείων, στα οποία υπολογίζεται, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, εκπίπτουν:

α) οι υποχρεώσεις, που τυχόν υφίστανται κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης, προς τρίτους ή προς τους εταίρους ή τα μέλη και οι οποίες αναλαμβάνονται από τα πρόσωπα του άρθρου 17, καθώς και τα τυχόν υφιστάμενα και αναλαμβανόμενα βάρη των εισφορών,

β) οι δαπάνες, που πραγματοποιούνται από τα πρόσωπα του άρθρου 17 κατά τη σύσταση, αύξηση του κεφαλαίου, μετατροπή, συγχώνευση ή μεταφορά της έδρας τους, εφ' όσον είναι βέβαιες και εκκαθαρισμένες κατά το χρόνο γένεσης της φορολογικής υποχρέωσης.

4. Σε περίπτωση αύξησης του κεφαλαίου, δεν υπολογίζεται, για την επιβολή του φόρου:

α) η αξία των περιουσιακών στοιχείων, που ανήκουν στα πρόσωπα του άρθρου 17 και διαθέτονται για την αύξηση του κεφαλαίου, εφ' όσον η αξία αυτών έχει υποβληθεί στο φόρο τούτο,

β) το ποσό των δανείων των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, το οποίο μεταγενέστερα μετατράπηκε σε κεφάλαιο, εφ' όσον έχει ήδη υποβληθεί στο φόρο.

Άρθρο 20.

Χρόνος γένεσης φορολογικής υποχρέωσης.

Η φορολογική υποχρέωση γεννάται:

α) στη σύσταση των προσώπων του άρθρου 17, στην αύξηση του κεφαλαίου ή του ενεργητικού τους, στη συγχώνευση, στη μετατροπή και στα δάνεια των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, κατά το χρόνο της σύνταξης του οικείου εγγράφου και σε περίπτωση μη σύνταξης εγγράφου κατά το χρόνο της σχετικής εγγραφής στα οικεία βιβλία,

β) στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18, κατά το χρόνο μεταφοράς στην Ελλάδα,

γ) στην περίπτωση ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18 κατά το χρόνο εγγραφής στα οικεία βιβλία των διατιθέμενων κεφαλαίων στο υποκατάστημα.

Άρθρο 21.

Συντελεστής του φόρου.

Ο φόρος ορίζεται σε ένα στα εκατό (1ο/ο) στην αξία που φορολογείται.

Άρθρο 22.

Απαλλαγές και εξαιρέσεις από το φόρο.

1. Απαλλάσσονται από το φόρο:

α) οι αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού και οι κάθε φύσης ενώσεις και κοινοπραξίες αυτών,

β) η συμπλοιοκτησία, οι ναυτιλιακές κοινοπραξίες και οι κάθε μορφής ναυτιλιακές εταιρείες.

2. Εξαιρούνται από το φόρο:

α) οι πράξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 18, που αφορούν πρόσωπα του άρθρου 17, τα οποία:

αα) παρέχουν υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, ιδίως δημόσιων μεταφορών, ύδατος, αερίου ή ηλεκτρικού ρεύματος και τηλεπικοινωνιών, με την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το μισό του κεφαλαίου τους ανήκει στο κράτος ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή

ββ) επιδιώκουν, σύμφωνα με το καταστατικό και στην πραγματικότητα, αποκλειστικά και άμεσα, σκοπούς μορφωτικούς, φιλανθρωπικούς, αλληλοβοηθείας και εκπαιδευτικούς,

β) η αύξηση του κεφαλαίου των προσώπων του άρθρου 17, που γίνεται με κεφαλαιοποίηση κερδών, αποθεματικών ή προβλέψεων.

Άρθρο 23.

Δήλωση και καταβολή του φόρου.

1. Τα πρόσωπα, που υπάγονται στο φόρο, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, οφείλουν να υποβάλουν δήλωση στον αρμόδιο, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26, οικονομικό έφορο μαζί με αντίγραφο του εγγράφου της οικείας πράξης και να καταβάλουν ολόκληρο το ποσό του οφειλόμενου φόρου.

2. Η δήλωση υποβάλλεται:

α) στη σύσταση, αύξηση, μετατροπή και συγχώνευση, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη σύνταξη του οικείου εγγράφου και πάντως πριν από τη δημοσίευση ή από τη σχετική εγγραφή στα οικεία βιβλία στην περίπτωση που δε συντάσσεται έγγραφο.

β) στα δάνεια των περιπτώσεων ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 18, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες, από τότε που καταρτίστηκε το οικείο έγγραφο ή εάν δεν υπάρχει έγγραφο, από τότε που γίνεται εγγραφή στα οικεία βιβλία,

γ) στη μεταφορά στην Ελλάδα της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης ή της καταστατικής έδρας των προσώπων του άρθρου 17, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη μεταφορά,

δ) στη διάθεση κεφαλαίων σε υποκατάστημα ξένης εταιρείας, μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την εγγραφή στα οικεία βιβλία των διατιθέμενων κεφαλαίων.

3. Για τις πράξεις του άρθρου 18, που καταρτίζονται στην αλλοδαπή:

α) ενώπιον ελληνικής προξενικής αρχής ο φόρος θα εισπράττεται με δήλωση, που θα υποβάλλεται στην αρχή αυτή, η οποία και θα διαβιβάζει τη δήλωση μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης με απόδειξη στον αρμόδιο στην Ελλάδα οικονομικό έφορο, ο οποίος μόλις την παραλάβει, ελέγχει αυτή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27. Στην περίπτωση αυτή, για την εφαρμογή των προθεσμιών του άρθρου 27, ως χρόνος υποβολής της δήλωσης θεωρείται ο χρόνος παραλαβής αυτής από τον οικονομικό έφορο,

β) όχι ενώπιον ελληνικής προξενικής αρχής ο φόρος θα εισπράττεται με δήλωση η οποία θα υποβάλλεται από τον υπόχρεο στον αρμόδιο στην Ελλάδα οικονομικό έφορο μαζί με αντίγραφο της οικείας πράξης μέσα σε τρεις (3) μήνες από την ημερομηνία κατάρτισης της

πράξης. Εάν για την πράξη αυτήν έγινε στην ημεδαπή σχετική εγγραφή στα οικεία βιβλία πριν από την πάροδο της τρίμηνης ως άνω προθεσμίας, η δήλωση απόδοσης του φόρου θα υποβάλλεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την εγγραφή αυτή.

Άρθρο 24.

Επιστροφή του φόρου.

Με την επιφύλαξη των σχετικών με την παραγραφή διατάξεων ο φόρος επιστρέφεται:

α) εάν διαπιστώθηκε ότι αυτός καταβλήθηκε εν όλω ή εν μέρει αχρεώστητα,

β) εάν δε δόθηκε η έγκριση της αρμόδιας αρχής, που τυχόν απαιτείται κατά το νόμο για κάποια από τις πράξεις του άρθρου 18.

Άρθρο 25.

Ευθύνη των διοικούντων πρόσωπα που υπάγονται στο φόρο.

1. Όσοι έχουν την ιδιότητα του διοικητή, διευθυντή, εντεταλμένου ή συμπράττοντος συμβούλου, διαχειριστή, εκκαθαριστή και γενικά κάθε εντεταλμένου στη διεύθυνση των προσώπων του άρθρου 17 του νόμου αυτού, είτε άμεσα από το νόμο, είτε με ιδιωτική βούληση, είτε με δικαστική απόφαση, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα με τα πρόσωπα αυτά για την καταβολή του φόρου, που οφείλεται και αν ακόμη αυτά διαλύθηκαν ή συγχωνεύτηκαν ή μετέφεραν την έδρα τους στο εξωτερικό.

2. Σε περίπτωση συγχώνευσης προσώπου που δεν εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17 με πρόσωπο του άρθρου αυτού, για την καταβολή του φόρου, ευθύνεται αλληλέγγυα με τους κατά την προηγούμενη παράγραφο υπόχρεους και το πρόσωπο που προήλθε από τη συγχώνευση.

Άρθρο 26.

Αρμόδιος οικονομικός έφορος.

1. Αρμόδιος οικονομικός έφορος, για την παραλαβή των δηλώσεων και τον έλεγχό τους, την εξακρίβωση όσων δεν υπέβαλαν δήλωση και γενικά την επιβολή του φόρου, είναι ο οικονομικός έφορος της καταστατικής έδρας των προσώπων του άρθρου 17 που είναι αρμόδιος για τη φορολογία εισοδήματος και, εάν δεν υπάρχει καταστατική έδρα στην Ελλάδα, ο οικονομικός έφορος της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης των προσώπων αυτών.

2. Για το υποκατάστημα ξένης εταιρείας, αρμόδιος οικονομικός έφορος είναι ο αρμόδιος για τη φορολογία του εισοδήματος της περιφέρειας όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση αυτού στην Ελλάδα, σε περίπτωση δε περισσότερων υποκαταστημάτων της ίδιας εταιρείας, ο οικονομικός έφορος του κύριου υποκαταστήματος.

Άρθρο 27.

Φορολογικός έλεγχος.

1. Ο οικονομικός έφορος ελέγχει την ακρίβεια του περιεχομένου της δήλωσης. Εάν ο οικονομικός έφορος δεν αποδέχεται τη δήλωση που υποβλήθηκε ως ειλικρινή, μπορεί, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από τότε που υποβλήθηκε, να προβεί στον προσωρινό προσδιορισμό της αξίας των εισφορών που πρέπει να φορολογηθεί, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 19 του νόμου αυτού.

2. Μετά τον προσωρινό προσδιορισμό της αξίας των εισφορών, ο οικονομικός έφορος καλεί με απόδειξη τον υπόχρεο, τάσσοντας σ' αυτόν εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να υπερβεί τις σαράντα (40) ημέρες από τότε που επιδόθηκε η πρόσκληση. Κατά την προσέλευση του υπόχρεου και γνωστοποιεί, συντασσομένου σχετικού πρακτικού, την αξία των εισφορών που προσδιορίστηκε κατά τον ανωτέρω τρόπο και, εφ' όσον αυτός συμφωνεί, υποβάλλει μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που έγινε η συμφωνία, συμπληρωματική δήλωση και καταβάλλει μαζί ολόκληρη τη διαφορά του φόρου που αναλογεί μεταξύ της αρχικής και συμπληρωματικής δήλωσης, χωρίς προσαύξηση, οπότε η υπόθεση περαιώνεται οριστικά ως ειλικρινής.

Εάν η διαφορά του φόρου που προκύπτει υπερβαίνει το ποσό των δραχμών εκατό χιλιάδων (100.000), ο φόρος βεβαιώνεται και καταβάλλεται σε τέσσερις (4) ίσες μηνιαίες άτοκες δόσεις, από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέσα στον επόμενο από τη βεβαίωση μήνα και μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα αυτού.

3. Σε περίπτωση μη υποβολής αρχικής ή συμπληρωματικής δήλωσης ή υποβολής συμπληρωματικής δήλωσης για αξία μικρότερη από αυτήν που πρότεινε ο οικονομικός έφορος, αυτός διατάσσει τακτικό έλεγχο, χωρίς να δεσμεύεται από την αξία που προσδιορίστηκε από αυτόν προσωρινά.

4. Αφού τελειώσει ο τακτικός έλεγχος, ο οικονομικός έφορος εκδίδει πράξη προσδιορισμού του οφειλόμενου φόρου, την οποία κοινοποιεί στο υπόχρεο πρόσωπο μαζί με την οικεία έκθεση ελέγχου.

Άρθρο 28.

Παραγραφή.

1. Το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου παραγράφεται:

α) σε περίπτωση που η δήλωση είναι ανακριβής, μετά πάροδο δέκα (10) χρόνων από το τέλος του χρόνου μέσα στον οποίο υποβλήθηκε η δήλωση,

β) σε περίπτωση παράλειψης υποβολής δήλωσης, μετά πάροδο δεκαπέντε (15) χρόνων από το τέλος του χρόνου μέσα στον οποίο έληξε η προθεσμία που τάσσεται για την υποβολή της δήλωσης.

2. Σε περίπτωση υποβολής της δήλωσης κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους της παραγραφής, το δικαίωμα του Δημοσίου για την κοινοποίηση της πράξης προσδιορισμού του οφειλόμενου φόρου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη του έτους υποβολής της δήλωσης.

Άρθρο 29.

Υποχρεώσεις γραμματέων δικαστηρίων.

Οι γραμματείς δικαστηρίων είναι υποχρεωμένοι να αρνούνται τη δημοσίευση εγγράφων που αφορούν σε πράξεις του άρθρου 18 του νόμου αυτού, αν δε βεβαιώνεται από τον αρμόδιο οικονομικό έφορο ότι όμοιο αντίτυπο κατατέθηκε σ' αυτόν. Η βεβαίωση αυτή γίνεται ατελώς στο σώμα του εγγράφου που θα δημοσιευτεί.

Άρθρο 30.

Προσαυξήσεις — Διαδικασία βεβαίωσης.

1. Η επιβολή προσαυξήσεων και γενικά η διαδικασία βεβαίωσης και καταβολής του φόρου διέπονται από τις διατάξεις που εφαρμόζονται κάθε φορά στη φορολογία εισοδήματος, εφ' όσον δε ρυθμίζονται διαφορετικά από το νόμο αυτόν.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων, των πράξεων επιβολής του φόρου και κάθε λεπτομέρεια, που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Άρθρο 31.

Κατάργηση τελών χαρτοσήμου.

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καταργούνται τα τέλη χαρτοσήμου, στις πράξεις που αναφέρονται στις διατάξεις του άρθρου 18 και κάθε διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ (ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ) ΓΙΑ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ Ε.Ο.Κ. 1999/85 ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΗΣ Κ.Τ.Λ.

Άρθρο 32.

1. Η αναστολή καταβολής των εισαγωγικών δασμών καθώς και οι άλλες ρυθμίσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κανονισμού Ε.Ο.Κ. 1999/85 για το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, όπως το καθεστώς αυτό ισχύει κάθε φορά, σύμφωνα με τις σχετικές κοινοτικές διατάξεις, εφαρμόζονται και για τους εθνικούς φόρους, που αναλογούν στα εμπορεύματα (πρώτες ύλες) που εισάγονται σύμφωνα με το παραπάνω καθεστώς.

2. Η ίδια παραπάνω αναστολή για τους εθνικούς φόρους ισχύει και για την εισαγωγή, από Ε.Ο.Κ., εμπορευμάτων (πρώτων υλών), που προορίζονται να υποστούν εργασίες τελειοποίησης και να επανεξαχθούν από τη χώρα με τη μορφή παράγωγων προϊόντων.

Άρθρο 33.

1. Οι ποσότητες εμπορευμάτων, που παραδίδονται μέσα στη διάρκεια ενός έτους σε κάθε δικαιούχο, με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, δεν μπορεί να είναι ανώτερες από την ετήσια εξαγωγική δυναμικότητα του δικαιούχου αυτού.

2. Η ετήσια εξαγωγική δυναμικότητα κάθε δικαιούχου προσδιορίζεται από επιτροπή της οποίας η σύνθεση και η συγκρότηση προβλέπεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Η επιτροπή μπορεί να αποφασίζει, μετά από αίτηση του δικαιούχου, την αύξηση της ετήσιας εξαγωγικής δυναμικότητας που έχει προσδιορισθεί ή, ύστερα από πρόσκληση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, τη μείωση αυτής αν έχουν μεταβληθεί οι συνθήκες στις οποίες βασίστηκε ο προσδιορισμός της.

3. Η ίδια παραπάνω επιτροπή προσδιορίζει και την ετήσια παραγωγική δυναμικότητα του δικαιούχου προκειμένου η αρχή που χορηγεί την έγκριση υπαγωγής στο καθεστώς να καθορίζει την προθεσμία εξαγωγής ή γενικότερα του τερματισμού του καθεστώτος όπως τούτο προβλέπεται από τον Κανονισμό ΕΟΚ 1999/85 για την ενεργητική τελειοποίηση.

Άρθρο 34.

1. Τα εμπορεύματα που έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, τα ενδιάμεσα και τα παράγωγα προϊόντα υπόκεινται σε τελωνειακό έλεγχο από την αρμόδια ή από άλλη τελωνειακή αρχή, για όλο το χρονικό διάστημα της παραμονής τους κάτω από το καθεστώς αυτό.

2. Ο παραλήπτης εμπορευμάτων με το παραπάνω καθεστώς είναι υποχρεωμένος:

α) Να ορίζει τους χώρους αποθήκευσης ή εναπόθεσης των εμπορευμάτων, των ενδιάμεσων προϊόντων και των παράγωγων προϊόντων και να μην τα μεταφέρει σε άλλους αποθηκευτικούς χώρους, χωρίς προηγούμενη άδεια της αρμόδιας αρχής.

β) Να τηρεί ιδιαίτερα βιβλία διαχείρισης των εμπορευμάτων, των ενδιάμεσων προϊόντων και παράγωγων προϊόντων, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

γ) Να παρέχει τα στοιχεία διαχείρισης που ζητούνται από τις αρχές ελέγχου και να δέχεται και διευκολύνει τον έλεγχο που κάνουν αυτές.

Άρθρο 35.

1. Σε περίπτωση που τα εμπορεύματα, ενδιάμεσα προϊόντα ή παράγωγα προϊόντα τεθούν σε ανάλωση ή δε λάβουν εμπρόθεσμα έναν από τους προορισμούς τερματισμού του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης που προβλέπονται από το άρθρο 18 του Κανονισμού ΕΟΚ 1999/85, καταβάλλονται οι εισαγωγικοί δασμοί, φόροι και άλλες επιβαρύνσεις που αναλογούν στα εμπορεύματα και ισχύουν την ημερομηνία της αποδοχής του παραστατικού εγγράφου της εισαγωγής τους με το καθεστώς της ενεργητικής τελειοποίησης, με βάση τη δασμολογητέα αξία και τα άλλα στοιχεία φορολόγησης που έχουν αναγνωρισθεί ή έχουν γίνει δεκτά την ίδια ημερομηνία.

2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο αναφερόμενο ποσό, αφαιρουμένου εκείνου των εισαγωγικών δασμών, προσαυξάνεται με 3% κατά μήνα.

Οι παραπάνω προσαυξήσεις υπολογίζονται από της ημερομηνίας αποδοχής του παραστατικού εγγράφου εισαγωγής των εμπορευμάτων ή (προκειμένου περί εγχωρίων) της ημερομηνίας υπαγωγής στο καθεστώς, μέχρι της καταβολής του οφειλόμενου ποσού.

3. Στις περιπτώσεις που δεν εκπληρώνεται ο σκοπός του καθεστώτος και τα εμπορεύματα, ενδιάμεσα ή παράγωγα προϊόντα τίθενται κατ' εξακολούθηση σε ανάλωση, η αρμόδια αρχή παράλληλα προβαίνει:

α) σε ανάλογο ποσοτικό περιορισμό του δικαιώματος εισαγωγής εμπορευμάτων με το εν λόγω καθεστώς,

β) με απόφασή της, στη στέρηση του παραπάνω δικαιώματος για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους.

Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής από το δικαιούχο στον Υπουργό Οικονομικών μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.

Άρθρο 36.

1. Για την εξασφάλιση της είσπραξης του συνόλου των επιβαρύνσεων που έχουν ανασταλεί και οι οποίες χρεώνονται στο σχετικό παραστατικό, κατατίθεται στην αρμόδια αρχή προ της παράδοσης των εμπορευμάτων χρηματική, τραπεζική ή αξιόχρεη προσωπική εγγύηση τρίτου.

2. Ο Υπουργός των Οικονομικών μπορεί με απόφασή του, σε ειδικές περιπτώσεις, να ορίζει ποια εκ των ανωτέρω εγγυήσεων θα κατατεθεί ή να επιλέγει και άλλης μορφής εγγύηση, με την οποία εξ ίσου διασφαλίζεται η είσπραξη του συνόλου των επιβαρύνσεων που έχουν ανασταλεί.

Άρθρο 37.

1. Εμπορεύματα που έχουν παραληφθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του καθεστώτος ενεργητικής τελειοποίησης, ενδιάμεσα και παράγωγα προϊόντα που προέρχονται από την τελειοποίηση των εμπορευμάτων αυτών είναι δυνατό να καταστρέφονται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου στην αρμόδια αρχή και με δαπάνες αυτού.

Η καταστροφή γίνεται ενώπιον επιτροπής της οποίας η σύνθεση και η συγκρότηση προβλέπεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και εφ' όσον από την επιτροπή αυτή διαπιστωθεί ότι συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) έχουν υποστεί, χωρίς υπαιτιότητα του δικαιούχου, βλάβη ή φθορά, σε βαθμό που να μην μπορεί να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό που προορίζονται και

β) είναι δυνατή η διαπίστωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων αυτών ή της ενσωμάτωσής τους στα ενδιάμεσα ή παράγωγα προϊόντα.

2. Μετά την πραγματοποίηση της καταστροφής η επιτροπή συντάσσει σχετικό πρωτόκολλο που υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή και στο οποίο αναφέρονται:

α) η διαπίστωση της ταυτότητας των εμπορευμάτων που καταστράφηκαν,

β) η ενσωμάτωση των εμπορευμάτων στα ενδιάμεσα ή παράγωγα προϊόντα που καταστράφηκαν,

γ) το είδος και η ποιότητα των εμπορευμάτων, ενδιάμεσων ή παράγωγων προϊόντων που καταστράφηκαν,

δ) ο τρόπος καταστροφής και

ε) τα προϊόντα που προκύψανε ή απομείνανε από την καταστροφή.

3. Τα προϊόντα που προκύψανε ή απομείνανε από την καταστροφή, εφ' όσον τεθούν σε ανάλωση, υπόκεινται στην καταβολή των εισαγωγικών δασμών, φόρων και των άλλων επιβαρύνσεων της κλάσης στην οποία κατατάσσονται, που ισχύουν κατά τη χρονολογία θέσης τους σε ανάλωση με βάση τη δασμολογητέα αξία και τα άλλα στοιχεία φορολόγησης, όπως ισχύουν την ίδια χρονολογία.

4. Δεν εισπράττονται εισαγωγικοί δασμοί, φόροι και άλλες επιβαρύνσεις, εφ' όσον η καταστροφή έχει σαν αποτέλεσμα την αφαίρεση από τα εμπορεύματα, ενδιάμεσα προϊόντα και παράγωγα προϊόντα κάθε αξίας.

Άρθρο 38.

1. Με απόφασή του ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί:

α) να τροποποιεί τους συντελεστές απόδοσης εμπορευμάτων που έχουν καθοριστεί με τις σχετικές για το σκοπό αυτόν εγκρίσεις,

β) να γενικεύει και ομαδοποιεί τους παραπάνω συντελεστές και να τους προσαρμόζει σε εκείνους που καθορίζονται από αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις,

γ) να καθορίζει τα δικαιολογητικά και τη διαδικασία εκκαθάρισης του καθεστώτος της ενεργητικής τελειοποίησης καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παραπάνω καθεστώτος.

2. Υπουργικές αποφάσεις και αποφάσεις των τελωνειακών περιφερειών, που έχουν εκδοθεί και ισχύουν για την εφαρμογή του καθεστώτος της τελειοποίησης για επανεξαγωγή, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι τροποποίησης ή κατάργησής τους με νεότερες όμοιες.

Άρθρο 39.

Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως και 39 του Κεφ. Α' του ν. 1402/1983 «Προσαρμογή της Τελωνειακής και Δασμολογικής Νομοθεσίας προς το Δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΟΚ)» από 1.1.1987 καταργούνται, με εξαίρεση της διατάξεως του άρθ. 37, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1567/1985, το οποίο διατηρείται.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Άλλες διατάξεις.

Άρθρο 40.

Δικαίωμα ελεύθερης εισόδου στα δημόσια θεάματα και ακροάματα.

1. Στα θεάματα και ακροάματα που εκτελούνται σε κλειστούς ή ανοικτούς χώρους έχουν δικαίωμα ελεύθερης εισόδου οι δημόσιοι υπάλληλοι, στους οποίους έχει ανατεθεί ειδική υπηρεσία, η οποία δεν μπορεί να εκτελεσθεί παρά μόνο κατά τη διάρκεια του θεάματος, οι αστυνομικοί του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, τα όργανα της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας καθώς και οι αξιωματικοί και οι άνδρες της Αστυνομίας Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας, που τάσσονται για την τήρηση της τάξης και ασφάλειας σε ορισμένο θέαμα ή την εκτέλεση υπηρεσίας γενικά.

Με κοινές αποφάσεις του αρμόδιου υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται οι ειδικές υπηρεσίες, τα πρόσωπα και ο αριθμός αυτών, στα οποία παρέχεται το δικαίωμα της ελεύθερης εισόδου στα θεάματα, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

2. Κάθε άλλη διάταξη που ρυθμίζει θέματα σχετικά με δικαίωμα ατελούς ή ελεύθερης εισόδου στα θεάματα και ακροάματα παύει να ισχύει.

Άρθρο 41.

Κύρωση απόφασης.

Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου από τότε που ορίζεται σ' αυτή η απόφαση Σ. 3043/15.10.1986, που έχει ως εξής:

«Αριθ. Σ. 3043 Αθήνα, 15 Οκτωβρίου 1986

ΘΕΜΑ : Χρόνος έκδοσης εκκαθάρισης επί αγοράς και πώλησης αγαθών για λογαριασμό τρίτου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφιο δεύτερο, 2, 3 και 4 του άρθρου 23 του Π. Δ/τος 99/1977 «περί Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων» όπως αυτές ισχύουν (ΦΕΚ 34Α/9.2.1977).

2. Τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 1642/1986 «Για την εφαρμογή του φόρου προστιθέμενης αξίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 125Α/21.8.1986), αποφασίζουμε:

Ορίζουμε, όπως, από 1ης Ιανουαρίου 1987 και στο εξής, η εκκαθάριση που υποχρεώνονται να εκδίδουν οι επιτηδευματίες και τα πρόσωπα των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 1 του Κ.Φ.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 23 του Π. Δ/τος 99/1977 «περί Κ.Φ.Σ.», στις περιπτώσεις πώλησης ή αγοράς αγαθών γενικά για λογαριασμό τρίτων με προμήθεια, ως αντιπρόσωποι ή παραγγελιοδόχοι των τρίτων, εκδίδεται το αργότερο μέχρι τη δεκάτη (10η) ημέρα κάθε μήνα, με ημερομηνία έκδοσης την τελευταία ημέρα του προηγούμενου μήνα, για τις πωλήσεις ή τις αγορές που διενεργήθηκαν απ' αυτούς μέσα στο μήνα αυτόν. Στην εκκαθάριση αυτή αναγράφονται τα στοιχεία που ορίζονται από τις διατάξεις του άρθρου 29 και τις πιο πάνω διατάξεις του άρθρου 23 του Κ.Φ.Σ., καθώς και ο αριθμός φορολογικού μητρώου (Α.Φ.Μ.) του εκδότη της, με ανάλυση της αξίας των ειδών που πωλήθηκαν ή αγοράστηκαν για λογαριασμό του τρίτου, της προμήθειας και του ποσού του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατά συντελεστή του φόρου αυτού.

Αμέσως μετά την έκδοσή τους οι πιο πάνω εκκαθαρίσεις αποστέλλονται σ' εκείνο στον οποίο αφορούν και αποτελούν γι' αυτόν, σύμφωνα και με τις διατάξεις του Κ.Φ.Σ., το φορολογικό στοιχείο πώλησης ή αγοράς των αγαθών για τα οποία εκδόθηκαν κατά περίπτωση.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός Οικονομικών
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ»

Άρθρο 42.

Υπολογισμός και συντελεστές του φόρου κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων.

Η παράγραφος 1/Α και Β του άρθρου 4 του ν. 1439/1984 (ΦΕΚ 65/15.5.1984 τεύχος Α') αντικαθίσταται ως κατωτέρω:

«1. Ο φόρος κατανάλωσης που επιβάλλεται στα καπνοβιομηχανικά προϊόντα υπολογίζεται ως εξής:

Α. Στα τσιγάρα και στα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά λαμβάνεται ως βάση η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων, ανεξάρτητα από το σήμα τους, σύμφωνα με τα στοιχεία της φορολογίας, που είναι γνωστά κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους. Στην τιμή αυτή ο φόρος ορίζεται σε ποσοστό 37,13%.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης καθορίζεται το πρώτο 15θήμερο κάθε έτους με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Η έναρξη εφαρμογής της φορολογικής επιβάρυνσης, που προκύπτει από τη νέα πλέον ζητούμενη τιμή, γίνεται στο χρονικό διάστημα από 1—16 Ιανουαρίου κάθε έτους.

Ο πιο πάνω φόρος κατανάλωσης διαρθρώνεται:

α) Σε έναν πάγιο ειδικό φόρο, ο οποίος επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος, το ποσό του οποίου είναι ίσο προς 5% της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης, που προκύπτει από το άθροισμα του αναλογικού φόρου κατανάλωσης καπνού και του φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), που επιβάλλονται στην πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων και είναι το ίδιο (πάγιο) για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους και

β) σε έναν αναλογικό φόρο, ο συντελεστής του οποίου είναι 33,95% και προκύπτει από τη σχέση της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων προς τον υπολογιζόμενο στην τιμή αυτή φόρο κατανάλωσης καπνού (37,13%), ο οποίος μειώνεται κατά το ποσό του παγίου ειδικού φόρου.

Ο αναλογικός αυτός συντελεστής υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες των τσιγάρων.

Ειδικά για τα τσιγάρα που παράγονται με ειδική παραγγελία και προορίζονται όχι για εμπορία, αλλά για ατομική χρήση, προκειμένου να υπολογισθεί ο φόρος, ως τιμή λιανικής πώλησης τους λαμβάνεται η ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων της καπνοβιομηχανίας που τα παράγει, εκτός αν έχει συμφωνηθεί μεγαλύτερη τιμή.

Β. Στα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα ο φόρος κατανάλωσης ορίζεται ως εξής:

α) Στα πούρα ή σιγαρίλλος σε ποσοστό 5% της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

β) Στον καπνό για κάπνισμα, για αναρρόφηση και για μάσημα σε ποσοστό 37% της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους».

Άρθρο 43.

Ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβατικών αυτοκινήτων.

Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 363/1976 (ΦΕΚ Α' 152), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι και 1200 κυβικά εκατοστά δρχ. 20 για κάθε κυβικό εκατοστό. Με κυλινδρισμό κινητήρα μέχρι και 1800 κυβικά εκατοστά δρχ. 26 για κάθε κυβικό εκατοστό. Με κυλινδρισμό κινητήρα πάνω από 1800 κυβικά εκατοστά δρχ. 38 για κάθε κυβικό εκατοστό. Το συνολικό ποσό του φόρου αυτού δεν μπορεί να υπερβεί τις 100.000 δραχμές. Οι συντελεστές φόρου που ορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο για κάθε κυβικό εκατοστό, προκειμένου για αυτοκίνητα με κινητήρα περιστρεφόμενων εμβόλων (WANKEL) αυξάνονται κατά πενήντα στα εκατό (50%)».

Άρθρο 44.

Ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων.

1. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης πετρελαιοειδών προϊόντων που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1038/1980 (ΦΕΚ Α' 67), όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, ορίζεται, για τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα, από 1.1.1987, ως ακολούθως:

Είδος	Δασμολογική διάκριση	Ποσό φόρου σε δραχμές	Μονάδα επιβολής
(1)	(2)	(3)	(4)
α. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,15 γραμ. μολύβδου στο λίτρο	27.10 ΑΙΙΙβ	35.621	χιλιόλιτρο
β. Βενζίνη υψηλής συμπίεσης 96 οκτανίων MIN (PREMIUM) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο	27.10 ΑΙΙΙβ	36.479	χιλιόλιτρο
γ. Βενζίνη κοινή 90 οκτανίων MIN (REGULAR) 0,40 γραμ. μολύβδου στο λίτρο MAX	27.10 ΑΙΙΙβ	35.079	χιλιόλιτρο
δ. Βενζίνη για γεωργικές χρήσεις άρθρου 16 Ν. 3686/57 (ΦΕΚ Α/64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρου 5 Ν.827/1978 (ΦΕΚ Α'/194)	27.10 ΑΙΙΙβ	18.892	χιλιόλιτρο
ε. Φωτιστικό πετρέλαιο.	27.10 ΒΙΙΙ	22.944	μετρ. τόν.
στ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,3% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	17.695	χιλιόλιτρο
ζ. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL), με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙγ	17.389	χιλιόλιτρο
η. Πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (AUTOMOTIVE DIESEL).	27.10 ΒΙΙΙ	17.389	χιλιόλιτρο
θ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7%, κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	12.759	μετρ. τόνος
ι. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 1 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5% κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	13.267	μετρ. τόνος
ια. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7%, κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	11.977	μετρ. τόνος
ιβ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 2 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 3,5%, κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	12.486	μετρ. τόνος
ιγ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 0,7%, κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	12.033	μετρ. τόνος
ιδ. Πετρέλαιο εξωτερικής καύσης Νο 3 με περιεκτικότητα σε θείο MAX 4%, κατά βάρος.	27.10 ΓΙΙγ	12.614	μετρ. τόνος
ιε. Προπάνιο.	27.11 ΑΙ	13.217	μετρ. τόνος
ιστ. Υγραέριο μίγμα (προπανίου και βουτανίου).	27.11 ΒΙγ	13.217	μετρ. τόνος
ιζ. Ασφαλτος οδοστρωσίας.	27.14 Α	5.863	μετρ. τόνος
ιη. Απασφαλτωμένο μαζούτ (VAGUM GAS OIL).	27.10 ΓΙΙ	11.122	μετρ. τόνος

2. Ο ενιαίος ειδικός φόρος κατανάλωσης για τα είδη των παραγράφων 1α, 1β και 1γ εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 1.200 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Άρθρο 45.

Φορολογική μεταχείριση φωτιστικού πετρελαίου που χρησιμοποιείται από βιομηχανίες παραγωγής χημικοτεχνικών.

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης του φωτιστικού πετρελαίου εισπράττεται μειωμένος κατά 8.000 δρχ. προκειμένου περί φωτιστικού πετρελαίου που παραλαμβάνεται από τις εγχώριες βιομηχανίες ή βιοτεχνίες και προορίζεται να χρησιμοποιηθεί απ' αυτές ως πρώτη ύλη παραγωγής των χημικοτεχνικών προϊόντων WHITE SPIRIT, STANDARD SOLVENT, SUPER DRY CLEANER, TEROSOL, PEDOLINE, TETRALINE, ORORAM 71% και TEFEL 48.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης της προηγούμενης παραγράφου 1.

Άρθρο 46.

Η κατάργηση του τέλους χαρτοσήμου του άρθρου 158 παρ. 1 του π.δ. 28/7/1931 (ΦΕΚ 239), που προβλέπεται από τη διάταξη της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 57 του ν. 1642/1986, δεν αφορά τις πωλήσεις που θα γίνουν από 1.1.1987 από τους καπνοβιομήχανους ή τους εισαγωγείς καπνοβιομηχανικών προϊόντων της διάταξης της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1439/1984 (ΦΕΚ 65), ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης, που φορολογήθηκαν ή θα φορολογηθούν μέχρι 31.12.1986.

Η ανωτέρω ρύθμιση δεν ισχύει στην περίπτωση που θα γίνει αναφορολόγηση των καπνοβιομηχανικών προϊόντων με το σύστημα φορολογίας που ισχύει από 1.1.1987.

Άρθρο 47.

Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 827/1978 (ΦΕΚ 194) «περί ρυθμίσεως δασμολογικών θεμάτων και άλλων τινών διατάξεων».

Άρθρο 48.

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1987.

Οι διατάξεις του δεύτερου μέρους (άρθρα 6—16) καταλαμβάνουν τις συμβάσεις που καταρτίζονται και τα ακαθάριστα έσοδα που πραγματοποιούνται από την πιο πάνω ημερομηνία και μετά.

Οι διατάξεις του τρίτου μέρους (άρθρα 17—31) καταλαμβάνουν τις πράξεις, για τις οποίες η φορολογική υποχρέωση γεννάται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου και μετά.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 1986

ΣΟ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ	**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 24 Δεκεμβρίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ